

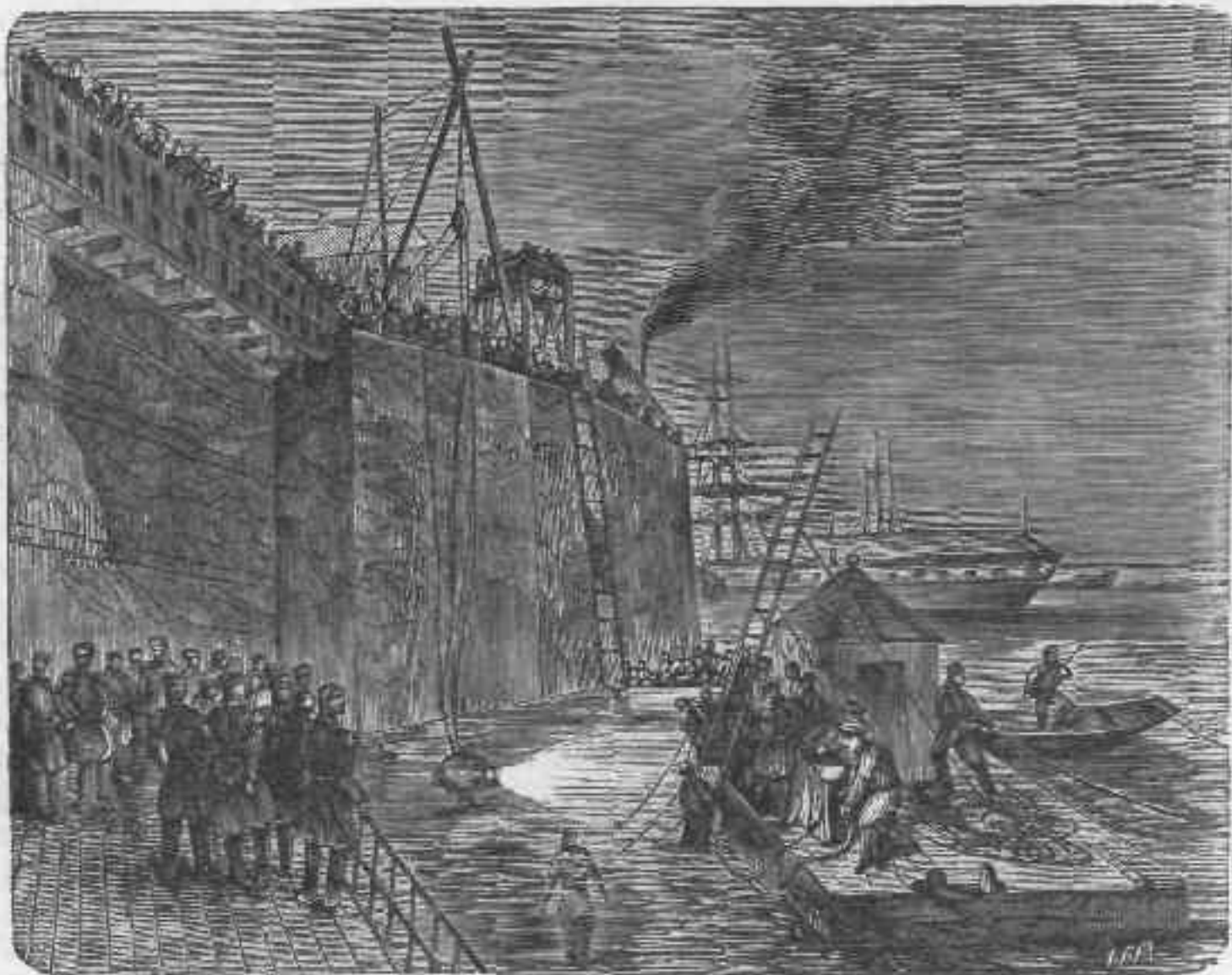
καὶ δεῖ, τὸ ἀρχαῖον ὄνομα αὐτῆς ἢ γῆ τοῦ Πέλοπος οὔτε παρὰ τοῖς ἡμεδαποῖς οὔτε παρὰ τοῖς ξένοις· τούτεστι χρεῖς νὰ προσφέρωμεν ὀλόκληρον τὸν ἀτυχή Παισανίαν βορὰν τῷ Ἡραίστῳ, ὡς μηδὲν λέγοντα· ἀλλὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι σπουδαιολογοῦντες δὲν ἐπιθυμοῦσιν οἱ φίλοι τῆς ἀρχιότητος καὶ τῶν γραμμάτων.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, μεθ' ἑλλοῦς τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦ πεπαιδευμένου τούτου ἀρχιολόγου Γερμανοῦ καὶ τὴν ἑτεροδοξίαν τοῦ Λήκ, ἐπαναλαμβάνομεν λέγοντες καὶ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ περικοπή τοῦ Παισανίου (Κορινθ. Βιβλ. Β'. κεφ. 34) οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην· ἀρκεῖ μόνον τοῦ περιηγητοῦ τὴν συγγραφήν ὑπὸ μάλης φέρων νὰ ἐπισκερθῆ τὴν περίεχ χώραν ὃ βουλόμενος, ἵνα πεισθῆ καὶ βεβαιωθῆ αὐτοῖς ἔρμασι καὶ αὐταῖς αἰσθήσεσιν ὅτι Ἀλιοῦσσα εἶναι αἱ Σπέτται.

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ.

ἦτο ζοφερωτάτη, καὶ ὁ καιρὸς βροχερός. Ἡ μηχανὴ διεσκόρπισε τὸ φῶς αὐτῆς εἰς περιφέρειαν ἑκατὸν μέτρων, ἐν ᾗ εὗρίσκοντο δύο πλοῖα· τὸσφ δὲ ζωηρὸν ἦτο τὸ φῶς, ὥστε καὶ τὰ λεπτότερα ἀντικείμενα ἐγένοντο, ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, καταφανῆ· εἰδύνατό τις μάλιστα καὶ γράμματα νὰ ἀναγνώσῃ κατὰ τὰς γωνίας. Ἐφωτίσθη δὲ καὶ μέγας ἴστος, εἰς ᾗ ἀνυψώθησαν διάφορα σώματα, ἅτινα, γινόμενα ὀρατὰ εἰς δύο πλοῖα ἠγκυροβολημένα τὸ μὲν 500 τὸ δὲ 700 μέτρα μακρὰν, ἐπανελήφθησαν ἀκριβῶς ὑπ' αὐτῶν, διότι καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα διακρίνοντο κάλλιστα.

Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο καὶ ὑποθλάσσαι δοκιμαί. Κολυμβητῆς τις κατέβη εἰς βάθος 5 μέτρων καὶ 20, ἕξ μέτρα μακρὰν τῆς μηχανῆς. Καταβάς δὲ συνήγαγεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυσκολίας ὡς ἂν ἦτο ἡμέρα, διάφορα μικρὰ πράγματα καταποντισθέντα ἐπίτταδες. Πλὴν δὲ τούτου διέκρινε καὶ ἔδειξεν ἐπὶ μέ-

Ὑποβρύχιος φανός.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΦΑΝΟΣ.

Ὁ Γάλλος Κ. Βαζέν, μελετήσας ἰδίως τὰ περὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, καὶ πολλὰς ἐπινοήσας ἐφευρέσεις, ἐπένοησε πρό τινων μηνῶν καὶ ὑποβρύχιον φανόν, οὗ τινος αἱ πρῶται δοκιμαί ἐπέτυχον θαυμασίως, κατὰ τοὺς εἰδήμονας. Ὁ φανὸς οὗτος χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ φωτίζῃ τὰ ὑπὸ τὴν θάλασσαν σκοτεινὰ μέρη ὁδηγῶν οὕτω τοὺς ἐργαζομένους εἰς αὐτά.

Ἰδού δὲ πῶς ἐγένοντο αἱ πρῶται δοκιμαί· ἡ νύξ

τροῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ριφθέντος τὴν δεκαδικὴν διαίρεσιν. Τῶν δοκιμῶν τούτων παρατίθεται εἰκὼν.

Ὁ ὑποβρύχιος φανὸς τοῦ Κ. Βαζέν ἔχει σχῆμα σφαιρῆς· ἡ δὲ ἐν αὐτῷ λαμπράς οὕτω πῶς εἶναι κατασκευασμένη, ὥστε οὔτε συγκρούεται πρὸς τὰς πλευράς, οὔτε παρεκτρέπεται ἀπὸ τῆς καθέτου. Πλὴν τούτου ἔχει καὶ δύο σωλήνας ἐκ καουτσού δι' ὧν εἰσδύει εἰς τὸν φανόν ὁ ἀναγκαῖος ἀήρ, συγκερᾷ τὴν θερμότητα καὶ διαλύει τὸν καπνόν. Ἀξιοσημείωτον δὲ εἶναι ὅτι, ἐὰν ὁ ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἐργαζόμενος ἔχη

ανάγκην νὰ μεταβάλῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς λαμπάδος ἢ ν' αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὸ φῶς, πράττει τοῦτο εὐκόλως ὡς ἂν ἦτο ὑπὲρ τὸ ὕδωρ.

Ἄξια μνείας φαίνεται καὶ τὶς παρατήρησις γενομένη μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω δοκιμῶν. Ὅτε τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐφώτιζε τὴν θάλασσαν, μυριάδες ἰχθύων συναλθόντες ἐσκίρτων περὶ τὸ αὐτοῦ. Ἴδου νέον δέλεαρ ἐκ τῶν εὐδοκιμωτέρων, τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν εἰς τοὺς φίλους τῆς ἀλειείας.

ΟΛΟΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Taunton 14 Σεπτεμβρ. Σάββατον.

Φίλε,

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἄμα ὡς ἀνοίξῃς τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, δύο ἀπορίαι εἰς ἐρωτηματικὸν ἀπολήγουσαι θὰ ταραξῶσι τὴν ἡσυχον κεφαλὴν σου· ἡ πρώτη πῶς καὶ διατί ἀνεχώρησα ἐκ Λονδίνου, ἡ δευτέρα τί καὶ ποῦ εἶναι τὸ Taunton.

Ἴδου, φίλε, ἡ λύσις τῆς διπλῆς ἀπορίας σου.

Καὶ πρῶτον πάντων ἄφες νὰ σοὶ ἐνθυμίσω τὸ πεζὸν καὶ μονότονον τῆς ἐν Λονδίῳ ζωῆς ἡμῶν τῶν λατρευόντων τὸν κερδῶον Ἔρμη. Ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ μία ἡμέρα εἶναι ὁμοία, ἀπαράλλακτος μὲ τὴν ἄλλην, ὅτι ὡς μηχαναὶ, ὡς ὠρολόγια ἐργαζόμεθα, σκεπτόμεθα, τρώγομεν, πίνομεν, κοιμώμεθα καὶ ἐγειρόμεθα· ἐνθυμήθητι τὸ χάος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου πλανᾶται ἡ ὑπαρξὶς ἡμῶν, τὸν ἀτελεύτητον ὀρίζοντα τῶν οἰκιῶν καὶ καπνοδόχων, ὅστις μᾶς περιζώνει, τὸν θολὸν καὶ καπνηλὸν οὐρανὸν ὅστις μᾶς πλάκῶνει· φέρε εἰς νοῦν ταῦτα πάντα, καὶ τότε θὰ ἐννοήσῃς πῶς καὶ διατί ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν αἰσθάνεται τις σφοδρὰν καὶ ἀκατάσχετον τὴν ἀνάγκην ν' ἀλλάξῃ ἀέρα, νὰ δώσῃ νέαν προμήθειαν καθαροῦ ὀξυγόνου εἰς τοὺς πνεύμονάς του καὶ νέαν τροφήν ἰδεῶν εἰς τὸν νοῦν του. Διὰ ταῦτα εἶναι τόπου συνήθειαι καὶ νόμου κεφάλαιον ἐνταῦθα, ὅτι ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἅπαντες οἱ ὅπωςδὴποτε ἐργαζόμενοι (καὶ τίς ὁ μὴ ἐργαζόμενος ἐν Ἀγγλίᾳ), ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ ἐσχάτου τῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ τοῦ ἐκτομμυριούχου λόρδου μέχρι τοῦ πτωχοῦ χειρῶνακτος, νὰ ἔχωσι διακοπὰς. Ἰπάγει δὲ ἕκαστος κατὰ τὰ μέσα καὶ τὰς διαθέσεις αὐτοῦ, εἰς παράλια ἢ μεσόγεια, εἰς πόλεις ἢ ἐρημίας ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ ἤλικασθῇ, καὶ νὰ δοθῇ εἰς νοὸς τε καὶ σώματος ἀκνηρίαν καὶ ἀνάπαυσιν. Ἐγὼ, ὁ ξένος, ὁ ἐπηλυς, δὲν ἐκπληρῶ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν καλὴν ταύτην τοῦ τόπου συνήθειαν, ἀλλὰ προμακρύνων συνήθως τὰς περιόδους τῶν μεταναστεύσεών μου, ἐπιδίδομαι εἰς

πτῆσιν τολμηροτέρων, καὶ διευθίνομαι πρὸς τὴν ἀγαπητὴν φωλεάν μου πρὸς τῆς Ἑλλάδος τὸν αἰγιαλὸν· ἀλλ' ἔχων ἤδη ἀνάγκην « ν' ἀλλάξω τὸν ἀέρα μου », ἔχων δὲ καὶ 8 ἢ 10 ἡμέρας διαθεσίμους, καὶ οὐχὶ πλειότερας, ἀπεφάσισα νὰ περιπλανηθῶ ὀλίγον ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἰδοὺ πῶς καὶ διατί ἀνεχώρησα ἐκ Λονδίνου· ἰδοὺ ἡ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἐρωτήσεών σου ἀπάντησίς μου.

Ἀλλὰ διατί ἦλθον εἰς Taunton καὶ οὐχὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ποῦ εἶναι τοῦτο;

Ἄνοιξε τὸν χάρτην τῆς Ἀγγλίας, τῆς νήσου τὴν ὁποῖαν (ὁ Heine λέγει) ὁ ὠκεανὸς ἤθελε πρὸ καιροῦ καταπίει· ἂν δὲν ἐφοβεῖτο ὅτι θὰ τῷ ἔφερε δυσπεψίαν. Ἀλλ' ἄφες τὸν Heine νὰ λέγῃ καὶ ρίψον τὸ βλέμμα εἰς τὴν δυτικομεσημβρινὴν τῆς νήσου γωνίαν. Ἐκεῖ ἀπολήγει εἰς εἶδος χερσονήσου ἡ γλώσσης γῆς, εἰς εἶδος βραχίονος, τὸν ὁποῖον ἡ θαλασσοκράτωρ ἐκτείνει ἐντὸς τοῦ ὠκεανοῦ ὡσεὶ θέλουσα νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων ἐξουσίαν της. Εἰς τὴν τελευταίαν τῆς χερσονήσου ταύτης ἄκρην, βλέπεις πόλιν φέρουσαν ὄνομα τὸ ἐξῆς: Landsend ὃ ἐστὶ τέλος τῆς γῆς. Ὄνομα ὑπεροπτικὸν ἐμφαίνον ὅτι διὰ τὸν Ἄγγλον ἡ γῆ τελειώνει ὅπου ἡ Ἀγγλία. Εἰς τὰ ὀδοντωτὰ καὶ βαθύκολπα τῆς χερσονήσου (ἕς τὴν ἀποκαλῶ οὕτω) παράλια, θ' ἀναγνώσῃς πολλὰ ἄλλα πόλιν ὀνόματα, ἀπολήγοντα εἰς mouth, δηλ. στόμιν, πόλιν κειμένων εἰς ἐκβολὰς ποταμῶν. Εἰς δύο ἐπαρχίας διακρίνεται ἡ χερσονήσος αὕτη, τὸ Cornwall καὶ τὸ Devonshire. Αἱ πολλαὶ ἐσοχαὶ καὶ ἐξοχαὶ τῶν παραλίων, οἱ πολλοὶ ποταμοὶ καὶ αἱ συγκριτικῶς ὀλίγαὶ πόλεις, ταῦτα πάντα ὑποδεικνύοντα ὅτι καὶ τὰ παράλια καὶ τὰ μεσόγεια δὲν στεροῦνται ποικιλίας, πείθουσιν ὅτι ὁ τόπος εἶναι καλὸς ἰδεῖν. Μὲ τοιαύτην τουλάχιστον πίστιν καὶ ἐλπίδα ἔρχομαι πρὸς τὰ ἐνταῦθα. Ἴδου δὲ ἀπόσπασμα ἄγγλου τινὸς συγγραφέως, καθ' ὃ, ἂν τὸν πιστεύσωμεν, ὁ χάρτης οὐδόλως ἀπατᾷ ἡμᾶς.

« Ἡ ἐπαρχία τοῦ Devonshire, ὁ Ἄγγλος μου λέγει, περιέχει ἐν ἑαυτῇ τὰ χαρακτηριστικὰ πάντα, οὕτως εἰπεῖν, ὀλοκληροῦ τῆς μεγάλης Βρετανίας. Διὰ τὸν ἐραστὴν φύσεως ἑρμηνῆς καὶ ἀγρίας ἔχει τοὺς βράχους τοῦ Lynton καὶ τὰ βουνὰ τοῦ Dartmoor· διὰ τοὺς προτιμῶντας εὐκραέστερα κλίματα καὶ γλυκυτέρας τοποθεσίας ἔχει τὸ θερμὸν Torquay, καὶ τὰ ἀγροτικὰ θέληγτρα τῆς μεσημβρινῆς παραλίας τοῦ ὁ θαυμαστῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἔχει νὰ ἴδῃ τὴν μεγαλοπρεπῆ τοῦ Exeter μητρόπολιν, ὃ δὲ ἐνδιαφερόμενος εἰς τῆς μηχανικῆς τὰ θαυμάσια ἔργα δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ μεταξὺ ἄλλων τὴν φάρον τοῦ Eddystone καὶ τὴν προκυμαίαν τοῦ Plymouth. Διὰ τὸν ἀρχαιολόγον ὑπάρχουσι πολλὰ